

ת"פ 6608/05/15 - מדינת ישראל נגד אחמד לאפי

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 6608-05-15 מדינת ישראל נ' לאפי

בפני
בעניין: כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל

נגד
אחמד לאפי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום המייחסות לו עבירות איומים, תקיפה סתם-קטין על ידי אחראי ועבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש-בת זוג, עבירות על פי סעיפים 192, 382(ב) ו-382(ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

2. עפ"י העובדות המפורטות בכתב האישום, הנאשם והמתלוננת נשואים. ביום 29.4.15, אחה"צ, כאשר חזר הביתה, איים על המתלוננת ובתם הקטינה, בת שנתיים "אם תוך חמש דקות, את והבת שלך, לא תצאו מהבית, אני אשרוף אתכן". בהמשך, נכנס לחדר השינה לנוח. הבת הקטינה שיחקה עם ידידת הדלת והפריעה מנוחתו. אז פתח את הדלת באופן שהפילה ארצה. באותו מעמד איים על המתלוננת ואמר "בואי תיקחי אותה מפה, אם לא תיקחי אותה אני אזרוק אותך ואת הילדה מהמרפסת". אז לאחר שהעירה המתלוננת לנאשם על שתקף את הקטינה, נטל כיסא עם רגלי מתכת, העיף אותו באוויר אל עבר המתלוננת, הצמיד את הכיסא לגופה ופגע בידה. כתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש.

כתב האישום מוסיף ומפרט כי יומיים קודם לכן תקף הנאשם את המתלוננת באופן שבעט ברגלה ונגרם לה שטף דם תת עורי. באותו לילה, איים עליה באופן שאחז בקנקן קפה חם ואמר "אני אשפוך את זה עלייך ועל הבת שלך".

3. בישיבת ביהמ"ש מיום 05.5.15 הציגו הצדדים הסדר דיוני על פיו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, הורשע ונשלח לעריכת תסקיר בעניינו כאשר הוסכם כי הצדדים ייטענו באופן חופשי. אציין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ואף בטרם חלפו 48 שעות מהגשת כתב האישום, תוך שהוא מוותר על זכותו. ז.

4. הנאשם נשלח לעריכת תסקיר בעניינו. תסקיר ראשון התקבל ביום 19.10.15 ונדון בישיבת ביהמ"ש אשר התקיימה ביום 21.10.15. יצוין כי באותו תסקיר צוין כי אינו נוטל אחריות על מעשיו. לאחר דיון שב ופירט בפניי סעיף סעיף בכתב האישום כי הוא מודה בו ובסופו של יום על אף דעתה החולקת של ב"כ המאשימה, נשלח לעריכת תסקיר משלים של שירות המבחן אשר יבחן בין היתר את האופציה הטיפולית. תסקיר כזה התקבל.
5. עבירות בהן הורשע הנאשם פוגעות בערך המוגן של זכות האדם לשלמות גופו. של זכותו לחיות ללא מורה ופחד. זכות זו מועצמת בתוך הבית והמשפחה, שם זכותו של האדם מוגברת לחיות בשקט ובשלווה בביתו ומבצרו. אישה זכאית שלא לחוש מורה מבעלה אלא ההיפך לחוש מוגנת לצידו. הדברים נכונים שבעתיים כאשר מדובר ביחסי ילד אל אביו. האב אמור להיות המקור לבטחון, ליציבות, להגנה ולהנחיה של הילד. אין ילדה בת שנתיים צריכה לפחד מאביה. הוא אמור להיות משענתה.
6. מתחם הענישה בעבירות מסוג זה אמור לכלול מאסר בפועל במתחם הנע בין שלושה חודשים ל - 24 חודשי מאסר בפועל.
7. במקרה זה מוצאת אני כי יש לחרוג לקולא ממתחם הענישה וזאת בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין שעניינו שיקום.
8. הנאשם נעדר עבר פלילי. נסיבות חייו של הנאשם כעולה מתסקיר שירות המבחן מלמדות כי ילדותו ונערותו לא הכינו אותו לחיי משפחה זוגיות והורות. יתרה מכך, לנאשם ולמתלוננת נולדה בתם הקטנה, המופיעה בכתב האישום כאשר היא סובלת מנכויות שונות והטיפול בה דורש משאבים רבים מבחינת אורך רוח והתגייסות.
9. ב"כ המאשימה מצביעה על הקשיים המופיעים בתסקיר שירות המבחן ועל הערכת שירות המבחן בתסקירו הראשון כי קיים סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות. עוד צוין התסקיר הראשון כי על אף שהביע הנאשם נכונות לבחון קבלת עזרה במרכז לטיפול באלימות במשפחה, הרי שניכר כי המניע הוא ההליך המשפטי.
10. חלה התפתחות אצל הנאשם בין התסקיר הראשון לשני. ראשית, כאמור לעיל, הנאשם נטל בפניי אחריות מפורטת על כל מעשה ומעשה כמופרט בכתב האישום. מיד לאחר התסקיר הראשון, השתלב הנאשם במרכז לטיפול באלימות במשפחה והעו"ס התרשמה מנכונות להתגייס להליך הטיפולי ומהיכולת הטובה להיעזר בו. הנאשם הביע שביעות רצון והתפלא כנראה לראשונה בחייו מהיכולת של שיחות לערוך שינוי בתפיסת עולמו ובדרכי התמודדותו. הוא ביקש להמשיך בטיפול. אשתו העלתה בשיחה עם שירות המבחן כי מבחינה בשינוי החיובי בהתנהלותו של הנאשם וחזרה על רצונה כפי שהביע כבר בתסקיר הקודם לשמור על המשפחה ולחזור לחיים משותפים עם הנאשם.

11. לפיכך, בסיכום תסקירו השני ממליץ שירות המבחן, בהתחשב בנסיבותיו האישיות המורכבות, לרבות היותו אב לילדה נכה ולאפשר לו להמשיך בדרך השיקומי שהחל בה.

12. כפי שציינתי ראוי לגזור על הנאשם מאסר בשל מעשיו. גזירת מאסר יהיה בה כדי להרתיע את הנאשם והן את הרבים. יחד עם זאת, על ביהמ"ש לשאול את עצמו האם יהיה בכך כדי לשרת בצורה המיטבית הן את האינטרס הציבורי והן את טובת ילדתו ואשתו, נפגעות העבירה. גם אם ביהמ"ש ישיבת עונש מאסר ארוך ככל שיהיה, אולי יהיה בכך ליצור הרתעה אך לא יהיה בכך כדי להקנות לנאשם כלים חדשים לניהול יחסיו עם בנות משפחתו.

13. השתת מאסר מותנה אשר יש בה כדי להתריע עם הנאשם ישוב לסורו לצד צו מבחן שיש בו כדי לאפשר לנאשם להמשיך בדרך השיקומית בה הוא בחר, להמשיך וללמוד תובענות חדשות ודרכי התמודדות חדשות, יכולים לסייע לו להפוך לבעל ואב מועיל למשפחתו ולחברה.

14. יש לזכור כי צו מבחן אינו רק מתן הזדמנות וסיוע אלא משמש כחרב המונחת על ראשו של הנאשם שהיה ולא ישתמש בסיוע וההזדמנות שניתנה לו, ובמהלך המבחן ימעד, אזי, ישוב לגזירת עונשו לביהמ"ש. כמו כן, לצד האמור, ירחף מעל ראשו מאסר מותנה.

15. נוכח האמור לעיל מצאתי לנכון לגזור על הנאשם כדלהלן:

א. צו מבחן למשך 12 חודשים במסגרתו יבצע את כל הנדרש על ידי שירות המבחן ובכלל זה טיפול במסגרת המרכז לטיפול באלימות במשפחה.

הנאשם הבין משמעות צו המבחן ומשמעות הפרתו וקיבל אותו על עצמו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת איומים או עבירת תקיפה סתם של בת זוג ויורשע עליה בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת תקיפת קטין על ידי אחראי או כל עבירה אחרת של תקיפת בת זוג ויורשע עליה בדיון.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים ולשירות המבחן.

ניתן היום, ו' אדר א' תשע"ו, 15 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.